

GOOCH,
de verhalen

verteller

Leo van Boekel

Illustraties Ingrid Friesen

inkijkexemplaar

Leo van Boekel

GOOCH,
de verhalen verteller

Illustraties Ingrid Friesen

Eerste druk 2022

Copyright © Leo van Boekel (auteur)

Copyright © Ingrid Friesen (illustrator)

Omslag vormgeving copyright © ProBeeld

Omslag illustratie Ingrid Friesen

Binnenwerk vormgeving Ambilicious Studio

Illustraties Ingrid Friesen

Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious

Copyright © 2022 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-93275-63-8 | NUR 330, 285

www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

GOOCH, de verhalen verteller

Ambilicious Breda | Kalmthout

Voor mijn lief en mijn kinderen

Voorwoord

Leo inspireerde mij met zijn enthousiasme, zijn vertellingen die altijd iets lerends te bieden hebben en verre van belerend zijn. Ze dragen humor, eenvoud en eigenzinnige woorden of schrijfwijzen in zich. Waar de neerlandici vragen om het correcte 'verhalenverteller', genoten Leo en ik om het toch in twee woorden te doen. Zo hebben we met een grote glimlach besloten om de ietwat kromme zinnen niet recht te maken. Dat zou een te grote afbreuk zijn op de 'ondeugende' schrijfstem van Leo.

Gooch, de verhalen verteller geeft de lezer een inkijk in het dagelijkse leven van hem en zijn familie.

Dank je wel, leo, voor de fijne samenwerking en je trots op de illustraties van Ingrid.

Inanna

Geenen
Eind

Groote
Heide

Groote Eik

Kolkseinder
Woud

Kolkseind

westereind

Wrangelbrug

Geenen
Eind Pad

kolkseind
Pad

Vennen

Kleine Kolks Pad

Kleine Kolk

Kleine
Kolks
doorsteek

MOOR

Het verhaal van de ballastdrager

Aan Gooch Stoffel merkte je nooit veel, maar in zijn koppie met dat warrige haar raasde regelmatig een wervelstorm. Ook al droeg hij sinds enige tijd een spanbroek, hij bleef een jongen. Zittend onder de grote kastanje, tegenover het huisje van tante Wrangel verzon hij de wildste verhalen om aan iedereen die ernaar wilde luisteren te kunnen vertellen. Die dag was hij achter zijn gesloten ogen onderweg over een smal bergweggetje met een gapend ravijn gevaarlijk dicht naast hem. Niet dat hij wist hoe bergen eruitzagen, hij had er enkel over horen vertellen.

Intussen had Opa Stoffel, zoals elke dag bij eerst-burger Griebe een mokje kwast gedronken en onder genot van het drankje bijgepraat. Vervolgens was hij aan zijn dagelijkse wandeling door het dorp begonnen en trof Gooch, zoals bijna altijd, onder de kastanje aan.

Het verbaasde hem dan ook allerminst om de jongen in alle rust aan te treffen met op zijn gelaat de bijna doodsangst van een gevaarlijke plek. Hij maakte er niet eens een opmerking over.

Goochs mimiek bevroor. Hij voelde zich weer eens een beetje betrap.

‘Goedemorgen Gooch.’

‘Goedemorgen opa Stoffel.’ Gooch verwachtte dat opa rustig verder zou kuieren, dat deed hij immers

altijd. Maar die dag ging het anders. Zijn grootvader wenkte hem om op het bankje voor tante Wrangels huisje te komen zitten. Dat was bijzonder. Gooch kwam snel overeind.

Opa genoot van het zingen van de vogels. Over zijn schouder keek hij naar het Kolkseind Pad dat vanaf het huisje van tante Wrangel hun dorp verbond met de andere dorpen en de stad langs de rivier. Opa nam de bomen die her en der langs het pad stonden in zich op. Hij zag iets verderop de vele struiken waar vlinders omheen fladderden. Hij genoot.

‘Waarom moest ik bij u komen zitten?’ vroeg Gooch nieuwsgierig.

Zijn grootvader keek hem vanonder zijn hoed aan met die vriendelijke opa-ogen. Hij glimlachte.

‘Het wordt morgen het prachtigste weer. Dat komt goed uit. Ik heb niet meer zo lang, in elk geval niet meer dan tien jaren en ik zou heel graag nog een keer de familie om me heen hebben. Ik wil morgen de voetreis naar de Einder maken om daar samen te eten, te feesten en te overnachten. De volgende dag gaan we terug. Ik weet wel, het is een volle dag lopen, maar dat geeft ons de gelegenheid om genoeg tijd te hebben voor gesprekken en plezier maken.’

‘Wat een geweldig idee, opa Stoffel,’ zei Gooch met overslaande stem. ‘Weet iedereen er al van?’

‘Dat nog niet. Ik bedenk het ook maar net. Als jij dat nou eens aan de familie gaat vertellen, dan maak ik mijn wandeling af.’

‘Dat is goed opa Stoffel.’

